

الخطيب البغدادي (م. ٤٦٣ق.)، به کوشش عبدالقدار، بيروت، دار الكتب العلميه، ١٤١٧ق؛ الذريعة الى تصانيف الشيعه: آقا بزرگ تهرانی (١٣٨٩م.ق.)، بيروت، دار الاضواء، ١٤٠٣ق؛ سير اعلام النبلاء: الذهبي (م. ٧٤٨ق.)، به کوشش گروهی از محققان، بيروت، الرساله، ١٤١٣ق؛ الطبقات الكبرى الخامسه: ابن سعد (م. ٢٣٠ق.)، به کوشش السلمي، الطائف، مكتبة الصديق، ١٤١٤ق؛ الطبقات الكبرى: ابن سعد (م. ٢٢٠ق.)، بيروت، دار صادر، الفهرست: ابن النديم (م. ٤٣٨ق.)، به کوشش تجدد، معجم الادباء: ياقوت الحموي (م. ٦٢٦ق.)، بيروت، دار الغرب الاسلامي، ١٩٩٣م؛ ميزان الاعتدال في نقد الرجال: الذهبي (م. ٧٤٨ق.)، به کوشش الجاوي، بيروت، دار المعرفه، ١٣٨٢ق؛ الواقفيات: الصفدي (م. ٧٦٤ق.)، به کوشش الارنؤوط و تركي مصطفى، بيروت، دار احياء التراث العربي، ١٤٢٠ق؛ الواقعى و منهجه فى كتابه مغازى الرسول ﷺ: طارق ابوالوفاء، قاهره، مكتبة زهراء الشرق.

على احمدى ميرآقا

أخبار مکه و ستنه: مجموعه‌ای از

پنج اثر مهم در تاریخ محلی مکه، همراه تصحیح و ترجمه گزیده آن به زبان آلمانی

این کتاب مجموعه‌ای از پنج کتاب اخبار مکه ازرقی (م. حدود ٢٥٠ق.)، اخبار مکه فاکھی (سده سوم ق.)، شفاء الغرام فأسی

روزگار عثمان، مردم در برابر خرید و تخریب خانه‌های پیرامون مسجد واکنش منفی نشان دادند و در روزگار عمر همه این کار را پذیرفتند، ساختن دو سیل‌بند در آجیاد و بالای مکه در روزگار عمر برای پیشگیری از سرازیر شدن آب به مسجدالحرام، نصب دو چراغدان بر دیوار کوتاه پیرامون مسجد در همان زمان، نصب سالیانه آنصاب حرم* و اجرای این سنت در هر سال، فضیلت جده و اهمیت آن برای مکه، سیره نبوی در آموزش مناسک در هفتم ذی‌حجه، خطبه پیش از ترویه، فروش و اجاره خانه‌های مکه، کراحت ساختن بنای مربع و چهارگوش در مکه و این که نخستین بار فردی به نام حمید بن زهیر در مکه خانه چهارگوش ساخت و تا شورش روزگار عثمان از این کار منع می‌شد، مرگ قُصی و دفن او در حججون* و این که پس از آن زمان حجون آرامگاه مردم مکه شد، گزارش‌هایی مهم از تحولات این قبرستان، روشن کردن آتش در مزدلفه در موسم حج، و شمار حج‌های پیامبر ﷺ.^۱

» منابع

أخبار مکه: الفاکھی (م. ٢٧٩ق.)، به کوشش ابن دهیش، بيروت، دار خضر، ١٤١٤ق؛ اخبار مکه: الازرقی (م. ٢٤٨ق.)، به کوشش رشدی الصالح، مکه، مکتبة الثقافه، ١٤١٥ق؛ تاریخ بغداد:

۱. اخبار مکه، فاکھی، ج ١، ص ٩٩، ٣٣٩، ١٣٩، ٣٤٠؛ ج ٢، ص ٣١، ١٥٧، ٢٥٢، ٢٤٨، ١٣١، ٥٣، ٢٤٨، ٦٠، ٣٣٩، ١٣٩، ٩٩؛ ج ٣، ص ٢٧٤.

و به سمت استاد تمام ارتقا یافت.^۱ وی آثاری گوناگون در تاریخ، شرح حال نامه‌ها و جغرافیا از خود بر جای گذاشت که بیشتر آن‌ها تصحیح نسخه‌های خطی آثار اسلامی است؛ از جمله: *معجم البلدان* یاقوت حموی، *سیره ابن اسحاق*، *طبقات الحفاظ* ابو عبد الله ذهبی، *وفیات الاعیان* ابن خلکان، *الطرق الرئیسیة* الخارجۃ من المدینۃ المنورۃ، معجم ما استعجم بکری، *المؤرخون العرب و مؤلفاتهم*، موت الحسین و اسرة الزبیر دمشقی.^۲ او همچنین کتاب گمشده/خبر مدنیه ابن زیاله را از گزارش‌های کتاب سمهودی استخراج کرد و همراه تحقیقی به چاپ رساند.^۳ و سنتفلد در فوریه سال ۱۸۹۹ م. در هانوفر درگذشت.^۴

خبر مکه از مهم‌ترین آثار احیا شده به دست سنتفلد است که در چهار جلد به نام *Die chroniken der stadt Mekka* گردآوری شده است. محققان عرب از این مجموعه با عنوان *خبر مکه*^۵ و *تسواریخ مکه*^۶ یاد کرده‌اند.

(م. ۸۳۲ق.)، *الجامع الطیف* ابن ظهیره (م. ۹۸۶ق.) و *الاعلام* باعلام بیت الله الحرام قطب الدین نهروالی (م. ۹۹۰ق.). است که برخی از آن‌ها به شکل کامل و بعضی گزیده آمده است. در پایان، خلاصه‌ای از آگاهی‌های تاریخی این کتاب‌ها به زبان آلمانی ترجمه و در جلد چهارم گردآوری شده است.

حاورشناس آلمانی، هنریش فردیناند و سنتفلد (Heinrich Ferdinand Wuestenfeld) در سال ۱۸۰۸ م. در موندن (Munden) زاده شد. تحصیلات مقدماتی خود را در همان شهر به پایان رساند و برای ادامه تحصیل در مقطع دیپرستان به هانوفر (Hanover) رفت. تحصیلات دانشگاهی خود را در دانشگاه گوتینگن (Göttingen) آغاز کرد و در آنجا بخش‌هایی از عهد قدیم را فراگرفت. سپس تحصیلات خود را با فراگرفتن زبان‌های عربی، فارسی، سریانی و سانسکریت ادامه داد و از دانشمند نام‌آور زبان‌های سامی، ایوالد (Ewald) بهره برد. وی برای آشنایی بیشتر با عهد قدیم و زبان‌های سامی، به ویژه زبان عربی، به برلین رفت و از محضر استادانی چون ویلکن (Wilken) و بوب (Bopp) بهره جست. سپس به گوتینگن بازگشت و دکترای خود را دریافت کرد. آن‌گاه و سنتفلد در سمت استادیاری به تدریس پرداخت و مسئولیت کتابخانه دانشگاه گوتینگن را بر عهده گرفت

۱. طبقات المستشرقین، ص ۵۸؛ المستشرقون، ج ۲، ص ۷۱۳.
 ۲. موسوعة المستشرقین، ص ۳۹۹.
 ۳. موسوعة المستشرقین، ص ۴۰۲-۳۹۹؛ المستشرقون، ج ۲، ص ۷۱۵-۷۱۳؛ الاعلام، ج ۸، ص ۹۹.
 ۴. موسوعة المستشرقین، ص ۳۹۹؛ المستشرقون، ج ۲، ص ۷۱۳.
 ۵. تاریخ الادب العربي، ج ۳، ص ۲۳.
 ۶. طبقات المستشرقین، ص ۱۶۱.
 ۷. موسوعة المستشرقین، ص ۴۰؛ طبقات المستشرقین، ص ۶۰.
 ۸. الاعلام، ج ۱، ص ۹۹؛ معجم المطبوعات العربية، ج ۱، ص ۱۵۰.

آلمانی، به شرح زندگی ازرقی و کتابش پرداخته^۴ و نسخه‌هایی را که در تصحیح این اثر از آن‌ها بهره برده، بازشناسانده است.^۵ او کتاب ازرقی را همچون سیره ابن هشام دانسته^۶ و در جای دیگر آن را با/خبر مکه فاکھی مقایسه کرده و درباره نویسنده‌گان و اختلاف‌های موجود درباره ازرقی به بررسی پرداخته است.^۷ او اخبار مکه ازرقی را در ۵۱۸ صفحه همراه ۱۴ صفحه تصحیحات به سال ۱۸۵۸ م. در لایپزیک (Layzig) آلمان به چاپ رسانده است.

جلد دوم کتاب وستنفلد گزیده‌ای از سه کتاب اخبار مکه فاکھی، الجامع اللطیف ابن ظہیره، و شفاء الغرام فأسی با عنوان المنتقى بأخبار ام القرى است. وی در این جلد بر آن است که آگاهی‌های تاریخی اخبار مکه ازرقی را کامل کند. بدین روی، آگاهی‌های تکراری این سه کتاب را فرونهاده و فقط گزارش‌ها و آگاهی‌های افزون بر/اخبار مکه ازرقی را گرینش کرده است.

در مقدمه کتاب به زبان آلمانی، شرح حال نویسنده‌گان این کتاب‌ها آمده است. وی با توجه به این که شرح حال فاکھی و کتابش را

ارزش این کتاب بدان روست که نخستین تصحیح انتقادی این آثار بوده است. کراچکوسفسکی، اسلام‌شناس و خاورشناس برجسته روسی، آشنایی محققان دوران حاضر با تاریخ محلی مکه را وامدار مطالعات وستنفلد و کتاب اخبار مکه او دانسته است.^۱ پس از وستنفلد، تصحیحات و تحقیقاتی دیگر بر این پنج کتاب صورت پذیرفت که بیشتر آن‌ها از کار وستنفلد بهره برده و تصحیح خود را با این کتاب مقابله کرده‌اند.

وستنفلد کتاب را در چهار جلد تنظیم کرده و جلد نخست را به تصحیح کهن‌ترین اثر بر جای مانده در تاریخ محلی مکه، یعنی اخبار مکه و ما جاء فيها من الآثار نوشته ابوالولید ازرقی اختصاص داده است. کار او نخستین تصحیح این کتاب است و تصحیح‌های بعد از آن بسیار بهره برده‌اند. رشدی صالح ملحس در تصحیح خود، این کتاب را اصل قرار داده است.^۲

با وجود این، ملحس و عبدالله بن دهیش، مصححان دیگر کتاب، تصحیح وستنفلد را پر از خطأ و اشتباه دانسته‌اند.^۳ وستنفلد کتاب ازرقی را بر پایه سه نسخه خطی تصحیح و مقابله کرده و در مقدمه‌ای مفصل به زبان

4. Ibid, I, P V-XIX.

5. Ibid, P XIX-XXIV.

6. Ibid, P V.

7. Ibid , P XXIV-XXVIII.

۱. تاریخ نویشته‌های چغافیایی در جهان اسلامی، ص ۱۳۳-۱۳۲.

۲. اخبار مکه، ص ۲۱-۲۲، «مقدمه رشدی الصالح».

۳. اخبار مکه، ص ۴۹، «مقدمه ابن دهیش».

کتاب دیگر که وستنفلد در تکمیل آگاهی‌های تاریخی مکه به تصحیح آن پرداخته، شفاء الغرام است. (ج ۲، ص ۵۵-۳۲۶) شفاء الغرام به سبب بیان آگاهی‌های نو و تحلیلی درباره مکه، بیشتر برگ‌های جلد دوم را به خود اختصاص داده است. وستنفلد در این بخش ۱۰ باب از ۴۰ باب شفاء الغرام را همراه مقدمه فاسی آورده که برخی به شکل کامل (برای نمونه: باب ۲۲ در ج ۲، ص ۴۷۷) و برخی به شکل گزیده (برای نمونه: باب ۶ در ج ۲، ص ۷۴-۷۷) آورده شده‌اند.

گزیده‌ای کوتاه از *الجامع اللطیف* پایان بخش جلد دوم کتاب است. (ج ۲، ص ۳۲۵-۳۴۴) وستنفلد بر این باور است که *الجامع اللطیف* در قیاس با کتاب‌های یاد شده، آگاهی‌های تازه ندارد.^۷ از این رو، تنها قسمت‌هایی از ابواب هفتم (ج ۲، ص ۳۳۹-۳۳۷)، هشتم (ج ۲، ص ۳۳۹) و دهم (ج ۲، ص ۳۴۴-۳۴۰) این کتاب را که شامل آگاهی‌هایی همچون گنبد‌های مسجدالحرام و شمار برخی از امیران مکه است، همراه مقدمه ابن ظهیره آورده است. فهرستی از اعلام و مکان‌ها نیز در پایان جلد دوم کتاب به چشم می‌خورد. (ج ۲، ص ۳۴۹-۳۹۱) جلد دوم به سال ۱۸۵۹م. در ۳۹۱ صفحه همراه ۲۳ صفحه

در مقدمه جلد اول یاد کرده است^۱، پس از شرحی کوتاه درباره کتاب فاکوهی^۲ به شرح حالی مفصل و دقیق از فاسی و کتاب‌های ایش و بازشناسی نسخه‌های خطی شفاء الغرام پرداخته است.^۳ او کتاب فاسی را ستد و روش وی را در این کتاب بسیار دقیق و شفاء الغرام را کامل ترین اثر در تاریخ مکه خوانده است.^۴ شرح حال ابن ظهیره و نمودار سلسله نسب خاندانش و همچنین معرفی ۱۷ تن از این خاندان، بخشی دیگر از این مقدمه را تشکیل می‌دهد.^۵

جلد دوم کتاب با گزیده اخبار مکه فاکوهی آغاز شده و بخشی از این کتاب که در اخبار مکه ازرقی موجود نیست، گزارش شده است. (ج ۲، ص ۵۱-۵۱) وستنفلد بر این باور است که فاکوهی گرچه از ازرقی نام نبرده، بیشتر آگاهی‌های کتابش را از او گرفته است.^۶ برخی از آگاهی‌های این بخش بدین قرارند: راه‌ها (ج ۲، ص ۳)، حمام‌ها (ج ۲، ص ۳۲)، قاضیان (ج ۲، ص ۴۳) و حکمرانان قریشی (ج ۲، ص ۴۰-۴۳) و غیر قریشی مکه. (ج ۲، ص ۴۰-۴۵)

1. Ibid, P XXIV-XXIX.

2. Ibid, II, P V-VI.

3. Ibid, P IV-XVI.

4. Ibid, P IX.

5. Ibid, P XVII-XXIII.

6. Ibid, I, P XXVI-XXVIII.

7. Ibid, P XXIII.

(ج، ص ۱۰-۴)، گزارش‌هایی از قبایل جرهم (ج، ص ۱۳-۱۰)، خزانه (ج، ص ۱۳)، قريش (ج، ص ۲۵)، نیakan پیامبر همچون قصی بن کلاب (ج، ص ۲۷) و هاشم بن عبد مناف. (ج، ص ۳۵) تاریخ مکه و کعبه در دوره اسلامی نیز در بخشی جداگانه یاد شده است. وستنفلد این بخش را با دوران خلفا آغاز کرده (ج، ص ۱۱۷-۱۲۴) و سپس به مکه در دوران اموی (ج، ص ۱۲۴-۱۵۷)، عهد عباسی (ج، ص ۱۵۷-۱۵۱) و سلاطین عثمانی (ج، ص ۳۰۰-۳۲۴) پرداخته است. نقشه مکه بر پایه گزارش‌های ازرقی همراه درخت وارهای از شرفای مکه (ج، ص ۳۴۹-۳۴۵) پایان‌بخش این کتاب است. وستنفلد این جلد را به سال ۱۸۶۱ م. در صفحه ۳۴۰ در لایپزیک به چاپ رسانده است.

مقدمه در لایپزیک آلمان به چاپ رسیده است. کتاب الاعلام باعلام بیت الله الحرام نوشته نهروالی، جلد سوم کتاب را به خود اختصاص داده است. این جلد نخستین مجلد منتشر شده از این مجموعه است که به سال ۱۸۵۷ م. در ۴۸۰ صفحه همراه ۱۶ صفحه مقدمه در لایپزیک به چاپ رسیده است.^۱

وستنفلد پس از گردآوری مجموعه‌ای کامل از تاریخ مکه در سه جلد پیشین، جلد چهارم کتابش را به تاریخ مکه به زبان آلمانی اختصاص داده است. او در این جلد، گزارش‌ها و آگاهی‌های تاریخی سه جلد پیشین را با نظم و ترتیبی درخور و به صورت خلاصه بیان کرده است.

در مقدمه کوتاه جلد چهارم، شیوه گزینش و دسته‌بندی آگاهی‌ها آمده و به کتاب‌های فاکهی، ازرقی و ابن ظهیره به منزله منابع این آگاهی‌ها اشاره شده است.^۲ وستنفلد در این جلد بر آن است که تنها به مباحثی با موضوع مکه پردازد و از قلمرو آن بیرون نرود.^۳

«منابع»

أخبار مکه: الازرقی (م. ۲۴۸ق)، به کوشش ابن دهیش؛ اخبار مکه: الازرقی (م. ۲۴۸ق)، به کوشش رشدی الصالح، مکه، مکتبه الثقافة، ۱۴۱۵ق؛ الاعلام: الزركلی (م. ۱۳۹۶ق)، بیروت، دار العلم للملائين، ۱۹۹۷م؛ تاریخ الادب العربي: کارل بولکلمان، قم، دارالکتاب الاسلامی، ۱۴۲۹ق؛ تاریخ نوشتنهای چرافیایی در جهان اسلامی: اینگانی یولیانوویچ کرچکوفسکی، تهران، علمی و فرهنگی، ۱۳۷۹، ۱۷ش؛ طبقات المستشرقین: عبدالحمید صالح، مکتبه مدبوی؛ المستشرقون: نجيب العقیقی، مصر، دار المعرف، ۱۹۶۵م؛ معجم المطبوعات العربية: یوسف الیان سرکیس

۱. موسوعة المستشرقين، ص ۱۰۴.

2. Ibid, IV, P V.

3. Ibid, P V.

جلد چهارم کتاب ۱۳ بخش دارد. وستنفلد در آغاز به تاریخ پیش از اسلام مکه می‌پردازد که از آن جمله است: تاریخ کهن کعبه (ج، ص ۳-۴)، ورود ابراهیم و اسماعیل به مکه

است.^٣

موسوعة المستشرقين: عبدالرحمن بدوى، بيروت،
دار العلم للملائين، ١٩٩٣م.

Die Chroniken der stadt Mekkah, Henrich
Fredinand Wuestenfeld, Leipzig,
1857-1861.

﴿ منابع ﴾

الاعلام: الزركلى (م. ١٣٩٦ق.)، بيروت، دار العلم
للملايين، ١٩٨٠م؛ معجم المؤلفين: عمر كحاله،
بيروت، دار احياء التراث العربى - مكتبة المثنى؛
التاريخ و المؤرخون بمكه: محمد الحبيب
الهيله، مكه، مؤسسة الفرقان، ١٩٩٤م.

ابراهيم احمديان

أَخْشَابُ: نَامُ دُوْ كُوهُ دُرْ مَكَهُ مَكْرُمَهُ وَ نَمَادُ پَایِدَارِی وَ اسْتَوَادِرِی

اخشاب تثنیه اخشب و جمع آن آخشاب است. اخشب به معنای هر چیز سخت، غلظ و خشن و در کاربرد، به معنای کوهی صخره‌ای، بدون پوشش گیاهی، سخت و سنگی است.^٤ در مکه و محدوده حرم، کوههایی گوناگون به این نام شهرت یافته‌اند که مهم‌ترین آن‌ها کوههای احاطه کننده مسجدالحرام هستند که به اخشاب مکه شهرت یافته‌اند.^٥ منابع تاریخی از اخشاب مکه سخن گفته‌اند که «جبجین» نیز خوانده می‌شدند.^٦ همه این منابع کوه ابو قیس را یکی از دو اخشب مکه می‌دانند؛ اما در

.٣. التاريخ و المؤرخون، ص ١٧٠.

.٤. النهایه، ج ٢، ص ٣٢.

.٥. الفتن، ص ٣٢؛ تاج العروس، ج ١، ص ٤٦١، «خشب».

.٦. معجم البلدان، ج ١، ص ١٢٣.

إخبار الورى بأخبار أم القرى:

كتابي در تاريخ محلی مکه، نوشته محمد بن عمر بن سالم مکی (٩١٧-٨٥٩ق.).

به گزارش زرکلی، این کتاب از آثار گمشده تاریخ محلی مکه است که از سال ٨٧٢ق. تا سال وفات نویسنده را گزارش کرده است. محمد بن عمر بن ابی بکر بن عبداللطیف بن سالم مکی کتاب را در دو جلد نگاشته و موضوع کتاب او، وفیات و رخدادهای مکه بوده است.^١ به رغم کوشش کتاب‌شناسان مکه، از زندگی و شرح حال ابن سالم آگاهی در دست نیست، جز آن چه زرکلی از نسخه خطی السناباهر نوشته جمال الدین محمد شلی (م. ٩٣٣ق.) گزارش کرده است.^٢ عز بن فهد (م. ٩٢٢ق.)، از تاریخ‌نگاران و رجال‌شناسان هم روزگارش، نیز شرح حال او را در کتاب بلوغ القرى نیاورده

.١. الاعلام، ج ٦، ص ٣١٥؛ معجم المؤلفين، ج ١١، ص ٧٨.

.٢. الاعلام، ج ٦، ص ٣١٥؛ التاريخ و المؤرخون، ص ١٧٠.